

SIEWCA

BYĆ SOLĄ ZIEMI

Pismo Parafii p.w. Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Sejnach

Nr 97 (165)

16 grudnia 2012 r. - 5 stycznia 2013 r.

Cena 1,- zł

**Raduj się Ziemi!
Ziemi, która jesteś
mieszkańcem człowieka!
Przejmij w siebie jeszcze raz
Blask nocy Bożego Narodzenia!
Zjednocz się w tym blasku!**

Blog. Jan Paweł II

MOC SŁOWA

Niedziela Trzecia Adwentu – 16 grudnia 2012

Zburzcie wszystkie mury dla trzeciego światła, ponieważ nienawiść, przemoc i kłamstwo nie są naszą przyszłością.

Łk 3,10-18

Gdy Jan nauczał nad Jordanem, pytały go tłumy: „Cóż mamy czynić?”. On im odpowiadał: „Kto ma dwie suknie, niech jedną da temu, który nie ma; a kto ma żywność, niech tak samo czyni”. Przychodzili także celnicy, żeby przyjąć chrzest, i pytali Go: „Nauczycielu, co mamy czynić?”. On im odpowiadał: „Nie pobierajcie nic więcej ponad to, ile wam wyznaczono”. Pytali go też i żołnierze: „A my, co mamy czynić?”. On im odpowiadał: „Nad nikim się nie znęcajcie i nikogo nie uciskajcie, lecz poprzestawajcie na swoim żołdzie”. Gdy więc lud oczekiwał z napięciem i wszyscy snuli domysły w sercach co do Jana, czy nie jest on Mesjaszem, on tak przemówił do wszystkich: „Ja was chrzczę wodą; lecz idzie mocniejszy ode mnie, któremu nie jestem godzien rozwiązać rzemyka u sandałów. On chrzcić was będzie Duchem Świętym i ogniem. Ma On wiejadło w ręku dla oczyszczenia swego omlotu: pszenicę zbierze do spichrza, a plewy spali w ogniu nieugaszonym”. Wiele też innych napomnień dawał ludowi i głosił dobrą nowinę.

Refleksja niedzielna:

Jan Chrzciciel... Tak, to był radykał. W jasnych słowach mówił, co trzeba robić w określonych sytuacjach. Ktoś taki jest chętnie widziany i wzięty w czasach, w których tak wiele dobrze znanych i zdawałoby się niewzruszonych rzeczy traci na znaczeniu, w których tęskni się za czymś nowym, zupełnie innym. Tak było wówczas i jest teraz.

Cóż ów radykalny guru z pustyni miał takiego do powiedzenia niepowinnym rodakom swoich czasów, gdy go pytali: „Cóż więc mamy czynić?” Nic szczególnie rewolucyjnego! Żołnierze nie powinni nadużywać swojej broni, celnicy nie powinni wykorzystywać swojej władzy. A widząc nędzę innych, nikt nie powinien odwracać oczu, ale dzielić się z nimi tym, co się ma. To należy czynić w obliczu bliskiego już przyjścia Mesjasza. Nie ma mowy o żadnym pobożnym powrocie do getta poprawności, żadnych duchowych wzlotach ani żadnym upokarzaniu siebie w imię fałszywie pojętej miłości. „Mesjasz przychodzi, gdy

wszyscy czynią to, co słuszne” - powiada pewien rabin. „Czynić to, co słuszne” - z czymś takim nie trzeba czekać na święte nigdy, można - nie należy- starać się tak postępować już teraz, od dziś. Mesjasz bowiem już zajmuje miejsce w blokach startowych - upomina Jan Chrzciciel. Sytuacja jest poważna.

Niedziela Czwarta Adwentu – 23 grudnia 2012

Otwórzcie swoje serca dla czwartego światła, by serca te odczuły pragnienie pokoju.

Łk 1,39-45

W tym czasie Maryja wybrała się i poszła z pośpiechem w góry do pewnego miasta w pokoleniu Judy. Weszła do domu Zachariasza i pozdrowiła Elżbietę. Gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Maryi, poruszyło się dzieciątko w jej łonie, a Duch Święty napełnił Elżbietę. Wydała ona okrzyk i powiedziała: „Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona. A skądże mi to, że Matka mego Pana przychodzi do mnie? Oto, skoro głos Twego pozdrowienia zabrzmiał w moich uszach, poruszyło się z radości dzieciątko w łonie moim. Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Ci od Pana”.

Refleksja niedzielna:

Wówczas nikomu nieznana dziewczyna odwiedza swoją krewną w jej miejscu zamieszkania w górach, w pewnym miasteczku, a więc tak mało znaczącym, że nie wartym wspomnienia choćby raz jego nazwy. Właściwie banalna, nic nie znacząca historia.

A jednak po 2000 latach wciąż przypomina się ją i czyta na całym świecie. Prawdopodobnie dzieje się tak dlatego, że opowiada się w niej - właśnie pod pozorem blażej opowieści - o osobliwej tajemnicy życia. Niekiedy w tym, co niepozorne, zdarza się coś niezwykłego. Niekiedy obietnica kryje się tam, gdzie nikt by się jej nie spodziewał. Prawdziwy skarb, spoczywający pod cieniutką warstwą w mazole uprawianej roli.

Niekiedy odkrywamy Boga w zupełnie zwykłym spotkaniu z zupełnie zwykłymi ludźmi. Niekiedy dziecko jeszcze się nie narodziło, a już zmienia świat. Niekiedy... Pozwólmmy się zaprosić do oczekiwania na to, co niezwykłe, w tym, co zwykłe. Odkrywajmy skarb ukryty w roli, radość i dobroć w (niekiedy naiwnych i irytujących) spotkaniach rodzinnych, miłość w nieko-

chanych kolegach, błogosławieństwo w codziennym życiu, Boga w ludziach... PozwólmY się zaskoczyć świętami Bożego Narodzenia.

Narodzenie Pańskie – 25 grudnia 2012

J 1,1-18

Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, i Bogiem było Słowo. Ono było na początku u Boga. Wszystko przez Nie się stało, a bez Niego nic się nie stało, co się stało. W Nim było życie, a życie było światłością ludzi, a światłość w ciemności świeci i ciemność jej nie ogarnęła. Była Światłość prawdziwa, która oświeca każdego człowieka, gdy na świat przychodzi. Na świecie było Słowo, a świat stał się przez Nie, lecz świat Go nie poznał. Przyszło do swojej własności, a swoi Go nie przyjęli. Wszystkim tym jednak, którzy Je przyjęli, dało moc, aby się stali dziećmi Bożymi, tym, którzy wierzą w imię Jego, którzy ani z krwi, ani z żądzy ciała, ani z woli męża, ale z Boga się narodzili. Słowo stało się ciałem i zamieszkało między nami. I oglądaliśmy Jego chwałę, chwałę, jaką Jednorodzony otrzymuje od Ojca, pełen łaski i prawdy.

Refleksja świąteczna:

Jak Słowo może stać się ciałem i krwią? I czy w ogóle! Dzisiejsza Ewangelia jest wprawdzie wynikiem długiego, intensywnego teologicznego i filozoficznego namysłu, ale właściwie jest bardzo konkretna i rzeczowa. Bóg stał się ciałem i krwią, ręką i nogą. A więc Słowem, które staje się ciałem i krwią i stało się, i wciąż na nowo i nieustannie się staje. Bóg wypowiedział Słowo - obietnicę, wiadomość, wyjaśnienie, orędzie, punkt widzenia, stanowisko. Bóg mówi, a zatem Bóg się komunikuje, Bóg chce rozmowy i relacji z człowiekiem, także ze mną jako człowiekiem. Ale Bóg, jak się zdaje, nie chce tylko mówić. Byłoby dobrze sobie przypomnieć, że logos, greckie słowo na określenie słowa, niewątpliwie oznacza o wiele więcej niż tylko mówić. Bóg chce swoim Słowem nadać też sens naszemu życiu i naszym pracom i dzięki temu przybierać konkretny kształt. Czym jest zatem Boże Narodzenie? Właśnie tym: Bóg komunikuje się z nami i chce żyć pośród nas; chce stać się ręką i nogą, ciałem i krwią, człowiekiem i sensem. I to konkretnie w moim życiu i przez moje życie.

Niedziela. Święto Świętej Rodziny Jezusa, Maryi i Józefa – 30 grudnia 2012

Łk 2,41-52

Rodzice Jezusa chodzili co roku do Jerozolimy na Święto Paschy. Gdy miał lat dwanaście, udali się tam zwyczajem świątecznym. Kiedy wracali po skończonych uroczystościach, został Jezus w Jerozolimie, a tego nie zauważyli Jego

Rodzice. Przypuszczając, że jest w towarzystwie pątników, uszli dzień drogi i szukali Go wśród krewnych i znajomych. Gdy Go nie znaleźli, wrócili do Jerozolimy, szukając Go. Dopiero po trzech dniach odnaleźli Go w świątyni, gdzie siedział między nauczycielami, przysłuchiwał się im i zadawał pytania. Wszyscy zaś, którzy Go słuchali, byli zdumieni bystrością Jego umysłu i odpowiedziami. Na ten widok zdziwili się bardzo, a Jego Matka rzekła do Niego: „Synu, czemuś nam to uczynił? Oto ojciec Twój i ja z bólem serca szukaliśmy Ciebie”. Lecz On im odpowiedział: „Czemuście Mnie szukali? Czy nie wiedzieliście, że powinienem być w tym, co należy do mego Ojca?”. Oni jednak nie zrozumieli tego, co im powiedział. Potem poszedł z nimi i wrócił do Nazaretu; i był im poddany. A Matka Jego chowała wiernie wszystkie te wspomnienia w swym sercu. Jezus zaś czynił postępy w mądrości, w latach i w łasce u Boga i u ludzi.

Refleksja niedzielna:

Święto Świętej Rodziny zostało wprowadzone jako obowiązujące w całym Kościele dopiero w 1920 roku. Swoje początki miało to święto w pobożności prywatnej: wielu widziało w Świętej Rodzinie wzór dla wszystkich rodzin chrześcijańskich. Nado wprowadzenie tego święta miało być reakcją na zagrożenia, na jakie narażone były rodziny od czasu wybuchu rewolucji przemysłowej. Dzisiaj uważa się, że rodzina to temat typowo katolicki. Kościół, jak sądzi wielu chrześcijan, ma zadanie chronić rodzinę. Ale niewielu znalazłoby się takich, którzy byliby gotowi zaakceptować jakąś nierealną sielankę rodzinną jako wzór godny naśladowania. Takiego sielanko wego obrazu rodziny nadaremno by szukać w Ewangeliach. Doskonale może jedynie posłużyć za materiał w reklamie margaryny albo gorącego kubka. Ewangelia bowiem o dwunastoletnim Jezusie w świątyni opowiada o konflikcie, który może zdarzyć się także w naszych rodzinach. Z jednej strony jesteśmy wzywani, aby rodzina była miejscem przeżywania wiary chrześcijańskiej w miłości, ale z drugiej strony naszym pierwszym powołaniem jako chrześcijan nie jest rodzina, ale królestwo Boże. Funkcjonowanie w obydwu tych sferach nie musi prowadzić do nie dających się usunąć sprzeczności, ale w konkretnych przypadkach może rodzić konflikty. Oczywiście, jesteśmy wzywani do ochrony więzi rodzinnych, ale zarazem rodzina jest bezustannie zachęcana do umacniania swych więzi mocą większej więzi z Bogiem. Z jednej strony wolno nam nasze małżeństwa i rodziny z wszystkimi problemami i niepowodzeniami powierzać opatrności Bożej, ale z drugiej strony możliwe napięcie między rodziną i naśladowaniem Chrystusa musi być stale na nowo przeżywane w świetle i w kontekście powołania do królestwa Bożego.

Ks. Prałat Zbigniew Bzdak – proboszcz parafii

JA WIEM, W KOGO JA WIERZĘ

Przeżywamy Adwent i pierwsze święta Bożego Narodzenia w Roku Wiary. Czy to coś nowego? Dla nas, ludzi wierzących wydaje się, że nie. A jednak wciąż na nowo musimy weryfikować naszą wiarę i pytać, czy w tych świętach jest miejsce dla podstawowej prawdy, że „Słowo stało się Ciałem i zamieszkało między nami?”. Czy będzie to czas Boga w naszym życiu, bo może zbyt po świątku podchodzimy do tego czasu. Można przecież przeżywać święta Bożego Narodzenia bez Bożego Narodzenia. Wielu tak będzie ten czas przeżywać, tylko, że to nie jest chrześcijańskie. Niech ten adwentowy czas prowadzi nas do głębszego poznania obecności Boga w małym Dziecku, które przychodząc na świat jak każdy człowiek chce nam pokazać Boga i Jego bezgraniczną miłość. Chce nas nauczyć posłuszeństwa Bogu i odkrywać Boży zamysł wobec człowieka. Bóg pragnie mojego szczęścia, które osiąga się przez miłość, czyli zwykłe bycie dla kogoś, poświęcenie się dla kogoś. Wyzbycie się własnego „ja”. Bóg mi ufa. W małym bezbronnym Dziecku chce mi dać siebie. Maryja pierwsza ten Dar przyjęła i daje mi Go. Przyjmuję Go z radością i wyznaję: Panie, wierzę, żeś mój Bóg i Pan.

„Dziś się narodził Chrystus Pan Zbawiciel”.

Przyszedł po to, aby przywrócić naszą więź z Bogiem. Ta Dobra Nowina przynosi radość ludziom wszystkich czasów. Dodaje otuchy i wlewa nadzieję także w nasze serca, w czasie, kiedy tak wielu ludzi pogrążonych jest w nocy beznadziejności, zwątpienia i lęku o przyszłość. Pełni wiary i radości świętujemy więc szczególny czas Bożego Nawiedzenia. Niech te święta dla wszystkich Drogich Parafian i Gości będą pełne Bożego błogosławieństwa i miłości, którą przynosi ze sobą Boży Syn pod nasze dachy, w nasze rodziny i serce każdego z nas. Niech ta Boża radość i miłość przedłuża się na kolejne dni naszego świętowania i na całą naszą, nieraz trudną codzienność.

Z darem modlitwy - Wasi Duszpasterze

List apostolski Papieża Benedykta XVI PORTA FIDEI ogłaszający Rok Wiary

9. Pragniemy, aby ten Rok rozbudził w każdym wierzącym aspirację do wyznawania wiary w jej pełni i z odnowionym przekonaniem, z ufnością i nadzieją. Będzie to też dobra okazja, by bardziej celebrować wiarę w liturgii, zwłaszcza Eucharystii, która „jest szczytem, do którego zmierza działalność Kościoła, i jednocześnie ... źródłem, z którego wypływa cała jego moc”. Jednocześnie pragniemy, żeby świadectwo życia ludzi wierzących było coraz bardziej wiarygodne. Zwłaszcza w tym Roku każdy wierzący powinien ponownie odkryć treść wiary wyznawanej, celebrowanej, przeżywanej i przemodlonej, i zastanowić się nad samym aktem wiary.

Nie przypadkiem w pierwszych wiekach chrześcijanie musieli nauczyć się Credo na pamięć. Było ono ich codzienną modlitwą, aby nie zapomnieć o zobowiązaniu przyjętym wraz ze chrztem. Słowami pełnymi znaczenia przypomina o tym św. Augustyn, kiedy w jednej z homilii na temat *redditio symboli*, przekazania Credo mówi: „Symbol świętej tajemnicy, który otrzymaliście wszyscy razem i który wyznaliście jeden po drugim, jest słowami, na których opiera się, jak na stałym fundamencie, wiara Matki-Kościół, a fundamentem tym jest Chrystus Pan... Otrzymaliście więc i powtarzaliście to, co wiernie powinniście naśladować, co w duszy i sercu zawsze powinniście przechowywać, co powinniście na łóżach waszych odmawiać, o czym myślicie na placach i miejscach publicznych, o czym także i podczas posiłków waszych nie zapominajcie, strzeżcie tego w sercu, chociaż ciało zasypia”.

*Musicie być mocni. Drodzy Bracia i Siostry!
Musicie być mocni tą mocą, którą daje wiara!
Musicie być mocni mocą wiary!
Musicie być wierni!
Dziś tej mocy bardziej Wam potrzeba niż w jakiegokolwiek epoce dziejów.
Musicie być mocni mocą nadziei,
która przynosi pełną radość życia i nie pozwala
zasmucać Ducha Świętego!* Błog. Jan Paweł II

NIEDZIELA III ADWENTU, 16 grudnia 2012

Słowo Boże: So 3,14-18a; Flp 4,4-7; Łk 3,10-18

Tydzień modlitw o chrześcijańskie życie rodzin

PONIEDZIAŁEK, 17 grudnia 2012, Dzień powszedni

Słowo Boże: Rdz 49,2,8-10; Mt 1,1-17

WTOREK, 18 grudnia 2012, Dzień powszedni

Słowo Boże: Jr 23,5-8; Mt 1,18-24

ŚRODA, 19 grudnia 2012, Dzień powszedni

Słowo Boże: Sdz 13,2-7.24-25a; Łk 1,5-25

CZWARTEK, 20 grudnia 2012, Dzień powszedni

Słowo Boże: Iz 7,10-14; Łk 1,26-38

PIĄTEK, 21 grudnia 2012, Dzień powszedni

Słowo Boże: Pnp 2,8-14; Łk 1,39-45

SOBOTA, 22 grudnia 2012, Dzień powszedni

Słowo Boże: 1Sm 1,24-28; Łk 1,46-56

NIEDZIELA IV ADWENTU, 23 grudnia 2012

Słowo Boże: Mi 5,1-4a; Hbr 10,5-10; Łk 1,39-45

PONIEDZIAŁEK, 24 grudnia 2012, Dzień powszedni

Słowo Boże: 2Sm 7,1-5.8b-12.14a.16; Łk 1,67-79

Wigilia Narodzenia Pańskiego

WTOREK, 25 grudnia 2012, NARODZENIE PAŃSKIE

Pasterka: Iz 9,1-3.5-6; Tt 2,11-14; Łk 2,1-14

Msza św. o świecie: Iz 62,11-12; Tt 3,4-7 Łk 2,15-20

Msza św. w dzień: Iz 52,7-10; Hbr 1,1-6; J 1,1-18

ŚRODA, 26 grudnia 2012, Święto św. Szczepana Pierwszego Męczennika

Słowo Boże: Dz 6,8-10; 7,54-60; Mt 10,17-22

Taca na Seminarium Duchowne w Elku

CZWARTEK, 27 grudnia 2012, Święto św. Jana Apostoła i Ewangelisty

Słowo Boże: 1J 1,1-4; J 20,2-8

Na Mszy św. wieczornej poświęcenie wina

PIĄTEK, 28 grudnia 2012, Święto Świętych Młodzianków Męczenników

Słowo Boże: 1J 1,5-2,2; Mt 2,13-18

Modlitwa za dzieci i o prawo do życia od poczęcia.

Błogosławieństwo dzieci

SOBOTA, 29 grudnia 2012, Piąty Dzień w Oktawie Narodzenia Pańskiego

Słowo Boże: 1J 2,3-11; Łk 2,22-35

NIEDZIELA PO NARODZ. PAŃSKIM, 30 grudnia 2012

Święto Świętej Rodziny Jezusa, Maryi i Józefa

Słowo Boże: Syr 3,2-6.12-14; Kol 3,12-21; Łk 2,41-52

PONIEDZIAŁEK, 31 grudnia 2012, Siódmy Dzień w Oktawie Narodzenia Pańskiego

Słowo Boże: 1J 2,18-21; J 1,1-18

Ciebie Boga wysławiamy... za Rok Pański 2012

WTOREK, 1 stycznia 2013 Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi

Słowo Boże: Lb 6,22-27; Ga 4,4-7; Łk 2,16-21

ŚRODA, 2 stycznia 2013 Wsp. św. Bazylego Wlk. i św. Grzegorza z Nazjanzu, bpów, dK

Słowo Boże: 1J 2,22-28; J 1,19-28

CZWARTEK, 3 stycznia 2013 Wsp. Najświętszego Imienia Jezus

Słowo Boże: 1J 2,29-3,6; J 1,29-34

PIĄTEK, 4 stycznia 2013 Dzień powszedni

Słowo Boże: 1J 3,7-10; J 1,35-42

pierwszy piątek miesiąca

SOBOTA, 5 stycznia 2013 Wsp. bł. Marii Marceliny Darowskiej, zak

Słowo Boże: 1J 3,11-21; J 1,43-51

KALĖDOMS ARTĖJANT

Kun. Petras Gucevičius

Kas gi tos Kalėdos? Ar bent prisimename šioje blizgančių, skambančių, kvepiančių kalėdinių dekoracijų gausoje, ką gi jos reiškia? Ką jos reiškia man, o ne mano kaimynams, draugams ar prekybininkams?

Kalėdų stebuklo esmė visai ne ta, jog šventinę naktį prabyla gyvūnai, jog gauni dovaną, kurios tiek laukei, o tai, jog visatos Kūrėjas nužengė į pasaulį kaip kūdikis, skelbdamas, jog išganymui nereikia pinigų ir galios, grožio ar jėgos, jog viskas, kas svarbu ir tikra, gimsta iš silpnumo ir trapumo. Ši Geroji Naujiena, sunkiai dera prie mūsų kasdienių įpročių, ar gyvenimo planų. Mes kartais bandome sau ir kitiems įrodyti, kad esame kažko verti, pranašesni, geresni ar turtingesni, tačiau viso to nereikia Jėzui, kuris gimsta laikų sutemoje, atšiauriame ir skurdžiame kampelyje. Jam reikia mūsų širdžių, atvirumo, gerumo, mokėjimo padėti kitiems.

Kokios Kalėdos be tikėjimo? Kokios Kalėdos be Kristaus? Kokia prasmė švęsti Kalėdas, jei mes nepripažįstame, kad Dievas tapo žmogumi? Kalėdos mus kviečia į kitokį gyvenimą. Gyvenimą, kuris yra persmelktas tikėjimo, meilės, vilties. Tačiau noriu nuliūdinti, šis gyvenimas nėra paprastas, tačiau prasingas ir tikras. Tai gyvenimas dalijantis, viliantis, jog kantri meilė gali ištripyti, bet kokias kliūtis. Tai gyvenimas, į kurį žvelgiame tyromis kūdikio akimis, sugebančiomis matyti pirmą pradžią kūrinijos grožį, gydančiomis, o ne teisiančiomis, puoselėjančiomis, o ne kaltinančiomis.

Kalėdos – tai pasirinkimas ir kartu pagalba renkantis, nes kasdien esame kryžkelėje, kasdien renkamės arba iliuzijų pasaulį, arba trapumo ir vilties tiesą. Tačiau neužmirškime, kad nesame vieniši, nes visada mums šviečia Betliejaus žvaigždė ir leidžia atrasti išeitį pačiose sudėtingiausiose situacijose.

Tegul kalėdinė solidarumo ir svetingumo žinia atneša didesnį jautrumą senosioms ir naujosioms skurdų rūšims ir padeda kurti bendrą gėrį, kurį esame pašaukti dalintis. Tegul visi šeimos nariai, o ypač vaikai ir seneliai, jaučia šios šventės šilumą, ir tegul tos šilumos būna pilna kiekviena metų diena. Tegul Kalėdos būna švenčiamos taikoje ir džiaugsmu: išganytojo, Taikos karaliaus gimimo džiaugsmu.

MSZA ŚWIĘTA

świadomie przeżywana

Część 12:

Przyjmowanie Komunii Świętej, błogosławieństwo i rozesłanie

Po zaproszeniu przez kapłana wiernych do przyjęcia Komunii Świętej do ołtarza podchodzą - zwykle w niedziele i święta - szafarze Eucharystii. Kapłan udziela Komunii Świętej najpierw tym, którzy są zgromadzeni wokół ołtarza: ministrantom, szafarzom Eucharystii. Następnie kapłan i szafarze Eucharystii wychodzą do wiernych, niosąc hostie złożone na patenach albo w puszkach. Gdy wierni podchodzą, by przyjąć Komunię Świętą, kapłan i szafarze Eucharystii przed każdym wiernym podnoszą nieco hostię, mówiąc: „Oto Ciało Chrystusa” i wkładają do jego ust. Wierni odpowiadają głośno: „Amen”. Po przyjęciu Komunii Świętej wierni wracają na miejsca i choć przez chwilę adorują Jezusa, ukrytego pod postacią chleba. W czasie udzielaniu Komunii Świętej zwykle śpiewa się stosowną dziękczynną pieśń eucharystyczną. Hostie, które pozostają, kapłan chowa w tabernakulum. Następnie czyści się i wyciera pateny, puste puszki i kielich. W końcu kapłan odmawia modlitwę po Komunii Świętej. Teraz, przed zakończeniem Mszy Świętej, jest czas na ważne ogłoszenia parafialne. Po ich odczytaniu kapłan udziela wiernym błogosławieństwa i rozesła ich słowami: „Idźcie w pokoju Chrystusa!” Wierni odpowiadają: „Bogu niech będą dzięki!” Kapłan całuje - jak na początku Mszy Świętej - ołtarz, razem z ministrantami nisko kłania się przed ołtarzem albo klęka przed tabernakulum i wychodzi do zakrystii. Wierni w tym czasie stoją i śpiewają pieśń, czując, że choć Msza Święta się zakończyła, to jednak stanowią rzeczywistą wspólnotę (communio), której spoiwem jest sam Jezus.

Czy wiadomo już...

że słowa rozesłania kończą Mszę Świętą i że od nich wzięta się nazwa Mszy Świętej? Słowa rozesłania brzmią po łacinie: „Ite, missa est!” i znaczą: „Idźcie, jesteście posłani!” A zatem słowa: „Idźcie w pokoju!” nie znaczą tylko, że mamy żyć z innymi w pokoju, ale także że mamy przyjąć pokój Boży i w tym pokoju trwać, i przekazywać go ludziom, których spotykamy.

REKOLEKCJE ADWENTOWE 16-19.12.2012

NIEDZIELA III ADWENTU – 16.12.2012

07:00	Msza św. z udziałem wszystkich
08:30	Msza św. z udziałem młodzieży
10:00	Msza św. z udziałem dzieci
10:00	Msza św. w jęz. litewskim w ŻEGARACH
11:30	Suma
13:00	Msza św. w jęz. litewskim w Bazylice
13:00	Msza św. w KRASNOWIE
17:30	Msza św. z udziałem wszystkich

PONIEDZIAŁEK – 17.12.2012

06:30	Roraty z homilią rekolekcyjną
10:00	Msza św. z udziałem wszystkich
13:00	Msza św. w języku litewskim
15:00	Msza św. z udziałem dzieci
16:30	Msza św. z udziałem młodzieży
18:00	Msza św. z udziałem wszystkich

WTOREK – 18.12.2012

06:30	Roraty z homilią rekolekcyjną
10:00	Msza św. z udziałem chorych i starszych Błogosławieństwo Najśw. Sakramentem, „lurdzkie”.
13:00	Msza św. w języku litewskim
15:00	Msza św. z udziałem dzieci
16:30	Msza św. z udziałem młodzieży
18:00	Msza św. z udziałem wszystkich

ŚRODA – 19.12.2012

06:30	Roraty z homilią rekolekcyjną
10:00	Msza św. z udziałem wszystkich
13:00	Msza św. w KRASNOWIE
14:30	LT: Msza św. w ŻEGARACH
15:00	Msza św. z udziałem dzieci
16:30	Msza św. z udziałem młodzieży
18:00	Msza św. z udziałem wszystkich

Rekolekcje poprowadzi Ks. Wojciech Serowik, kapłan naszej diecezji studiujący w Rzymie.

Sakrament Pokuty i Pojednania od poniedziałku do środy na pół godziny przed rozpoczęciem

Mszy św.; rano od 6.15; w niedzielę spowiedzi św. nie będzie.

Odwiedziny chorych i starszych w domach, których nie odwiedziliśmy w pierwszy piątek, będą w sobotę 22 grudnia przed południem - adresy należy zgłosić wcześniej w zakrystii lub kancelarii lub telefonicznie.

Zobaczyć Ziemię Świętą...

13

Do Betlejem pospieszajcie...

Do Betlejem przyjechalśmy 17 kwietnia. Zaczęliśmy od Pola Pasterzy, by pokłonić się tym, którzy pierwsi powitali Boże Dziecię. Przeszliśmy przez bramę z napisem GLORIA IN EXELSIS DEO na plac, gdzie znajduje się Grota Pasterzy, a nieco dalej - mały kościółek w kształcie pasterskiego namiotu. Grota o wnętrzu surowym - szerniałe, o nieregularnych kształtach ściany; niski, okopcony strop; kilka nisz w ścianach, w jednej mały żłobek z siankiem; panujący półmrok. Wnętrze tak ubogie, jak kiedyś ubogimi byli mieszkańcy takich grot - pasterze. Tam znajdowali schronienie. Do takiej groty przybyli, by ujrzyć Dziecię. Tutaj nasi księża przystąpili do sprawowania Eucharystii. Msza święta z kolędami w kwietniu! Udało się jednak stworzyć nastrój bożonarodzeniowy, gdy popłynęły melodie pięknych polskich kolęd. „Anioł pasterzom mówił... „Gdy się Chrystus rodzi... W żłobie leży...” Znajdowaliśmy się w miejscu niezwykłym - w naturalnej grocie, która daje wyobrażenie tamtej sprzed 2000 lat, gdzie „Maryja owinięła Syna w pieluszkę i położyła w żłobie, gdyż nie było miejsca w gospodzie.” Kierujemy nasze kroki do Kościoła Pasterzy z figurą anioła w locie na frontonie (architekt Barluzzi, rok 1953), Rzeczywiście, kościół oglądany z oddali, przypomina kształtem pasterski namiot. Freski wewnątrz wiążą się tematycznie z pasterzami, o których wspomina św. Łukasz. Tego dnia nawiedziliśmy jeszcze Grotę Mleczną wykutą w białej skale. Usłyszeliśmy piękną legendę. W tym miejscu przed ucieczką do Egiptu Maryja karmiła Jezusa, a kropla mleka, która upadła na skałę sprawiła, że skała stała się mlecznobiała. W sanktuarium znajduje się niespotykany nigdzie indziej obraz Matki Boskiej Karmiącej. Miejsce to jest szczególnie ważne dla kobiet, zarówno chrześcijanek jak i muzułmanek, które przychodzą tutaj prosić Maryję o dar macierzyństwa. Niedaleko od Groty Mlecznej znajduje się Bazylika Narodzenia Pańskiego. Oczekiwanie na wejście do Groty Narodzenia było dość długie, ale dało nam możliwość podziwiania bogatego wystroju świątyni obrządku grecko - prawosławnego. Bogactwo, przepych ołtarza, majestat ikon, woń palących się świeczek ofiarnych... Mieliśmy czas na modlitwę. Odmówiliśmy trzecią tajemnicę radosną Różańca Świętego: Narodzenie Pana Jezusa. Wreszcie przyszedł moment najważniejszy - zejście do Groty Narodzenia. Podchodziliśmy kolejno do nisz pod greckim ołtarzem, klękaliśmy, całowaliśmy miejsce narodzenia Pana Jezusa - srebrną gwiazdę

o 14 promieniach. Krótka chwila, parę sekund, zbyt mało czasu na skupienie, pełne uświadomienie ważności miejsca, głębsze przeżycie tej chwili. Dopiero potem zbieramy myśli, dociera do nas, że

byliśmy w miejscu tak ważnym dla chrześcijanina - w miejscu narodzenia Chrystusa; pojawia się dreszcz emocji, serce mocniej bije, odczuwamy radość. Układamy w głowie informacje, że całą bazyliką opiekują się prawosławni, katolicy mają prawo palenia dzień i noc 4 lamp w pobliżu srebrnej gwiazdy, a treść napisu po łacinie to: „Tu z Maryi Dziewicy narodził się Jezus Chrystus”... Gdyby można było tam wrócić na chwilę, spojrzeć jeszcze raz, przeżyć jeszcze raz - pełniej, głębiej...

Po wyjściu ze świątyni spotykamy kard. Stanisława Dziwisza spieszącego na Eucharystię do kościoła św. Katarzyny. To też piękny moment i dar Nieba, że właśnie w tym niezwykłym miejscu, niezwykły człowiek - przyjaciel Jana Pawła II.

To ostatnie miejsce z dzisiejszego planu pielgrzymki. W drodze do hotelu - jak zwykle - podsumowanie dnia uczynione przez księdza Proboszcza i piosenka „Matko Boża z Betlejem nad Dzieciątkiem pochylona...” Renia M

Z rozważań bł. Jana Pawła II

Pan jest blisko

Zbliżające się święta Bożego Narodzenia gromadzą nas na tradycyjnej i miłej sercu wymianie życzeń. Nasze serca napędlają się nawzajem radością: *Dominus prope est!* Pan jest blisko. Oczekiwanie ziemskich narodzin Syna Bożego, który stał się człowiekiem, skupia w tych dniach naszą uwagę, nasze czuwanie i naszą modlitwę, czyni je bardziej przenikliwymi, intensywniejszymi i bardziej pokornymi. Dziękuję wam za waszą obecność, która we wspólnocie ducha pozwala nam odczuwać przedsmak bogactwa misterium, które niedługo będziemy znów przeżywać. Razem udajemy się na spotkanie przychodzącego Zbawiciela. Liturgia Adwentu przygotowała nas już w pełni do tej wędrówki ku Oczekiwaniu przez narody: odbywaliśmy ją w towarzystwie Izajasza, „typu” oczekiwania mesjańskiego; idąc śladami Jana Chrzciciela, którego wołanie, aby „przygotować drogi”, rozbrzmiało raz jeszcze. Nade wszystko zaś Maryja, Dziewica zasłuchana, towarzyszyła nam swoim przykładem i swoim wstawianictwem, bowiem wszędzie tam, gdzie oczekuje się Jezusa, jest zawsze obecna Maryja, „Gwiazda zaranna”, która przygotowuje nadejście „Słońca Sprawiedliwości”.

I oto teraz wypełniają się dni błogosławionego Narodzenia, które przeżyjemy ponownie w Bożych Misteriach Świętej Nocy; nadchodzi „pełnia czasu”, kiedy to, jak mówi święty Paweł, „zesłał Bóg Syna swego, zrodzonego z niewiasty, zrodzonego pod Prawem, aby wykupić” (Ga 4, 4). Jezus rodzi się, aby nas wykupić, przychodzi, aby nas odkupić. Przychodzi, aby nas pojednać z Bogiem. Jak słusznie podkreśla święty Augustyn z właściwą sobie siłą wyrazu: „przez naszą Głowę jednamy się z Bogiem, ponieważ w Nim Bóstwo Jednorodzonego stało się uczestnikiem naszej śmiertelnej natury, abyśmy i my stali się uczestnikami Jego nieśmiertelności”. Boże Narodzenie jest początkiem owej „przeziwnej wymiany”, która jednoczy nas z Bogiem. Jest początkiem Odkupienia.

wybrał E. Klimaniec

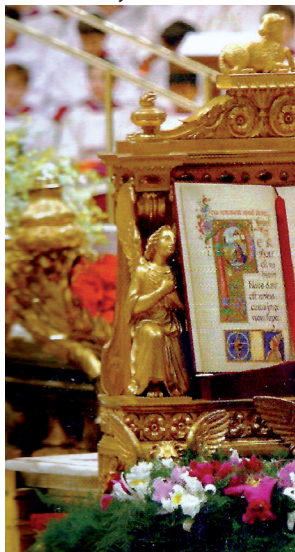
W polskiej tradycji wieczór wigilijny ma niepowtarzalny charakter i wzruszający moment roku. Rodzinny, serdeczny, tym, co minęło. Naprawdę głęboko można go przeżyć jed-

PRZY WIGILI

Czym tak naprawdę jest wigilia? Samo słowo pochodzi z języka łacińskiego i oznacza czuwanie. Od dawna w Kościele w dniu poprzedzającym wielkie uroczystości obowiązywał post i całonocne modlitewne oczekiwanie. To był najlepszy sposób przygotowania się na ważną chwilę. Najstarsza znana w Kościele wigilia poprzedzała Wielkanoc. Od niej pochodzą inne czuwania, w tym również wigilia Bożego Narodzenia, kiedy to spożywa się postną wieczerzę, zwana dawniej wilią. Wigilia zatem zawsze miała charakter religijny, jest głęboko zakorzeniona w tradycji Kościoła.

Jak przeżyć ten dzień? Przede wszystkim nie może w nim dominować codzienna krzątania, zabieganie, nerwowość. Nie należy więc zostawiać na te chwile zbyt wielu przygotowań świątecznych. Nasza wigilia ma być oczekiwaniem na przyjście Boga. Ma być prawdziwym religijnym przeżyciem, nie jedynie piękną, sentymentalną tradycją z choinką i prezentami, czy okazją do wieczornych ceremonii przy stole zastawionym wieloma daniami. Ten wieczór to coś więcej, dobrze przeżywa go ten, kto przygotowywał się przez cały Adwent, kto podjął wewnętrzną pracę, pogłębił wiarę, przybliżył się w jakiś sposób do Boga. Wieczerza wigilijna ma bogatą symbolikę, która odsyła do wydarzeń z Betlejem opisanych w Ewangelii. Na początku wieczerzy, po wspólnej modlitwie, czyta się fragment Pisma Świętego o narodzeniu Jezusa. Lektura ta wprowadza nas bezpośrednio w ducha tego wieczoru.

Warto przyjrzeć się wigilijnym symbolom. Do wieczerzy zwykle zasiadamy wtedy, gdy na niebie ukazuje się pierwsza gwiazda. To pamiątka Gwiazdy Betlejemskiej, która mędrców ze Wschodu prowadziła do Jezusa. Pod obrus lub serwetę, na której leży opłatek, wkładamy siano. Wprawdzie Ewangelie mówią jedynie: „owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie” (Łk 2,7), ale tradycja wyrażona w kolędach dopowiada: „położyła na sianie”, „sian-

arakter i wyjątkową atmosferę. To chyba najbardziej uroczą i nostalgiczną. Kojarzy się ze światem dzieciństwa, z ynie w świetle wiary.

JNYM STOLE

kiem Go przykryła”...

Najważniejszym momentem wieczerzy jest łamanie się opłatkiem połączone ze składaniem sobie życzeń. To znak dzielenia się dobrocią, życzliwością, sercem. Zwyczaj ten nawiązuje do starożytności składania chleba ofiarnych na ołtarzu. Dawniej część z nich konsekrowano, część zaś po Mszy świętej rozdawano tym, którzy nie

przystępowali do Komunii. Powszechny jest też zwyczaj pozostawiania wolnego miejsca przy wigilijnym stole. Jest ono przeznaczone dla przygodnego gościa. W jego osobie widzimy Tego, który powiedział: „Byłem bezdomny, a przyjęliście Mnie” (por. Mt 25,35-36).

Na stole zgodnie z tradycją stawiamy często dwanaście potraw na cześć dwunastu Apostołów. Nie wyobrażamy sobie wigilii bez czerwonego barszczu, klusek z makiem, a przede wszystkim bez ryb -

starożytnego symbolu Chrystusa.

Wieczera ma więc charakter rodzinnego, ale też religijnego spotkania w oczekiwaniu na narodziny Zbawiciela. Spotkanie to ma zazwyczaj miejsce przy choince. Jest to symbol życia i obdarowania, jakie człowiek doświadczył dzięki przyjsciu na świat oczekiwanego Zbawiciela. Noc Jego narodzenia była według starych kalendarzy najdłuższa w roku i najciemniejsza. Wtedy właśnie pojawiła się na ziemi Światłość - Syn Boży.

Przypomina o tym umieszczona na wigilijnym stole świeca, której blask wszystkich napełnia pokojem i radością. Świeca jest więc symbolem Chrystusa, On bowiem jest „Światłością z wysoka”, która „rozaśnia ciemności” i prowadzi człowieka przez mroki ziemskiego życia. Ponieważ w naszą bożonarodzeniową tradycję na stałe wpisała się akcja: Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom, więc często w ten niepowtarzalny wieczór zapalamy świecę Caritas. Ogarniamy w ten sposób naszą miłością dzieci pozbawione rodzin, odrzucone, poszukujące domowego ciepła i serdeczności.

(ks. Józef Naumowicz)

Przebieg wieczerzy wigilijnej

Z rozpoczęciem wieczerzy czeka się tradycyjnie aż do momentu pojawienia się pierwszej gwiazdy na niebie. Przypomina ona gwiazdę betlejemską, która objawiła ludziom narodziny Syna Bożego. Wówczas rodzina gromadzi się wokół wigilijnego stołu i zapalane są światełka na choince. Można wspólnie zaśpiewać kolędę („Bóg się rodzi” lub „Wśród nocnej ciszy”).

Ktoś z rodziny, najlepiej ojciec, rozpoczyna:

† W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen.

Kochani, oto wspólnie obchodzimy Wigilię Bożego Narodzenia. Dziękujemy Bogu Ojcu, za to, że tak umiłował świat, że dał nam swojego Jednorodzonego Syna, który narodził się z Maryi Dziewicy dla naszego Zbawienia. Dziękujemy, że pozwolił nam po raz kolejny doczekać Świąt i przeżywać je w radości i wzajemnej miłości.

Ktoś z domowników zapala świecę i mówi:

Światło Chrystusa na oświecenie mroków grzechu i zbawienie świata.

Wszyscy odpowiadają: *Bogu niech będą dzięki.*

Następuje czytanie Ewangelii wg św. Łukasza o narodzeniu Pana Jezusa (Łk 2,1-20)

Ojciec rodziny: *Błagajmy teraz Dobrego Boga o błogosławieństwo dla nas zgromadzonych na tej wieczerzy, dla naszych najbliższych i przyjaciół rozsiadanych po świecie, sąsiadów, wszystkich chorych, samotnych, głodujących, smutnych i nieszczęśliwych. Niech Bóg ześle wszystkim żyjącym potrzebne łaski a naszym zmarłym udzieli przebaczenia grzechów i wprowadzi do swojego królestwa w niebie. Módlmy się o to słowami Jezusa. Ojciec nasz...*

Zawieramy się też wstawiennictwu Maryi, Świętej Bożej Rodzicielki mówiąc: Zdrowaś Maryjo...

Można wyjaśnić sens i znaczenie dzielenia się opłatkiem: *Za chwilę przełamiemy się białym opłatkiem. Ten pochodzący z XVIII w. obyczaj polski nawiązuje do wczesnochrześcijańskiej praktyki dzielenia się między sobą błogosławionym chlebem, który jest symbolem życia i podtrzymuje życie. Wyraża gotowość podzielenia się tym, co jest najcenniejsze i najbardziej potrzebne. Przypomina nam także prawdę, że Jezus Chrystus narodzony dzisiaj w Betlejem jest dla nas Chlebem z nieba i daje nam się w Najświętszej Eucharystii, abyśmy mieli życie wieczne.*

Następuje łamanie się opłatkiem i składanie sobie życzeń. W czasie spożywania wieczerzy wigilijnej należy zatroszczyć się o zachowanie rodzinnego i religijnego nastroju. Potrawy wigilijne powinny być postne, nie podaje się alkoholu. Rezygnujemy z oglądania telewizji czy słuchania rozpraszającej muzyki. Kiedy wieczera wigilijna dobiega końca, rozpoczynamy śpiew kolęd i wzajemne obdarowywanie się upominkami. Ukoronowaniem radosnego świętowania Wigilii Bożonarodzeniowej jest uczestnictwo w Pasterce.

POSZLI W CIEMNO ZA ŚWIATŁEM RORATY 2012

W Roku Wiary wpatrywać się w świętych i błogosławionych. Oni uwierzyli Jezusowi, poszli za Nim w ciemno, nie zważając na jakiegokolwiek przeciwnictwa. Roraty 2012 nauczyły nas, aby iść w ciemno za Światłem, bo jest Nim Jezus Chrystus - Światłość prawdziwa. Dziękujemy tym, którzy wybrali taką drogę, aby spotkać Nowonarodzone Dziecię.

Fot. Andrzej Sidor

Niezwykła wigilia

Kamianna, mała górská wioska w Nowosądeckiem, kilkanaście kilometrów od Krynicy. Tu mieści się Dom Pszczelarza, obiekt szkoleniowo - wypoczynkowy polskich pszczelarzy, tu ponad 30 lat mieszkał i pracował Ks. Dr Henryk Ostach. Z jego inicjatywy na przełomie osiemdziesiątych i dziewięćdziesiątych lat ubiegłego wieku, w Domu Pszczelarza i okolicznych domach wczasowych wypoczywały i nabierały sił, polskie dzieci z Rosji, Ukrainy, Białorusi i Litwy, dzieci dotknięte chorobą popromienną. Na przełomie grudnia 1990 i stycznia 1991 roku w Kamiannie przebywała 40 osobowa grupa dzieci z Kijowa. Dnia 6 stycznia 1991 roku miałem możliwość uczestniczyć wraz z żoną w niezwyklej wigilii, właśnie w Kamiannie. Dzieci wraz z wychowawczyniami zorganizowały kolację wigilijną obrządku prawosławnego. Wychowawczynie nauczyły dzieci modlitwy, kolęd i przyspiewek. Na przygotowaną do wigilii salę wkroczył korowód pięknie ubranych dzieci, dziewczynki w białych bądź z ludowym haftem bluzeczkach, chłopcy w koszulkach „rubaszkach”. Na czele korowodu gwiazdor, a dzieci śpiewały: „...ludy wiesielimsja, Boh nam narodytsia...”

Pierwsza refleksja. W domach tych dzieci od dwóch pokoleń nie było żadnych praktyk religijnych. Tu w gościnnej Kamiannie, wychowawczynie z niemałym trudem nauczyły dzieci słów modlitwy i kolęd. Jaką szansę przetrwania, kontynuowania w domach tych dzieci mają słowa,

melodie, których nauczyły się tutaj, w Polsce? Na stół podano między innymi kutię, jedno z tradycyjnych dań wigilijnych, zarówno obrządku rzymsko-katolickiego, jak i prawosławnego. Dzieci śpiewały dalsze kolędy, jedna z nich, dobrze nam znana, to „Dzisiaj w Betlejem”, śpiewana, jak pozostałe po ukraińsku, ale rozpoznaliśmy słowa.

My goście, byliśmy zauroczeni niezwykłością przeżyć. Wpatrywaliśmy się w twarze tych dzieci, były bez wyrazu, bez uśmiechu, z podkrążonymi oczyma. Dziesięcioletnie dziecko, wzrostem, budową i wagą ciała, wyglądało na wiek 6 - 8 lat. To nie tęsknota za domem rodzinnym, chociaż w pewnym stopniu na pewno, lecz straszna, wyniszczająca organizm choroba sprawiała, że dzieci te

były tak bardzo smutne, pozbawione normalnych w ich wieku żywiołowych reakcji.

Kończyła się uroczysta wieczerza, dzieci wstały od stołu, kłaniały się i cichutko wychodziły z sali. My trwaliśmy w zadumie, ze łzami smutku w oczach.

Druga refleksja. Choroba popromienna, przez wiele lat puste słowa w prasie, radiu, telewizji. Po latach od katastrofy w Czarnobylu, to straszne zjawisko i jego skutki, widzieliśmy wyrte na smutnych twarzach dzieci polskiego pochodzenia z Ukrainy. W Kamiannie i pobliskich miejscowościach w opisanym okresie przyjęto kilka tysięcy takich dzieci, ratując ich zdrowie. Badane, leczone, nabierały sił. Polscy pszczelarze

ofiarowali tony miodu, by takie dzieci spożywając miód, miały wypłukiwany z organizmów śmiertelny cez, by dorastając, pamiętały o ojczyźnie ich przodków, o Polsce.

Eugeniusz

Oczekujemy Zbawiciela....

Czekamy na Chrystusa. Cała ludzkość czeka na Jezusa. Potrzebujemy Go. Bo wokół nas i w nas tyle zakłamania, fałszu, obłudy, że już prawie zapomnieliśmy, czym jest prawda. Wokół nas tyle czerni i szarości, że zapomnieliśmy już prawie, czym jest światłość. Wokół nas tyle nienawiści, złości, brutalności, że zapomnieliśmy już prawie, czym jest dobroć. Wokół nas tyle chciwości, zazdrości, że zapomnieliśmy już prawie, czym jest bezinteresowność. Jezus jest już blisko. Zapowiada Go św. Jan Chrzciel. Nawołuje wszystkich mieszkańców Judei i Galilei - wszystkich ludzi - i każdego z nas, byśmy się przygotowali na przyjście Mesjasza. W kościołach odprawiane są Roraty. Pali się świeca symbolizująca Matkę Jezusa. Prośmy Boga za Jej

pośrednictwem, by zamieszkała w nas prawda, by narodził się w nas Bóg. Bądźmy gotowi wyjść naprzeciw Pana, aby nie tylko, gdy przyjdzie i zapuka, otworzyć Mu drzwi, ale za psalmistą w prostocie swego serca wypowiedzieć słowa:

Daj mi poznać Twoje drogi Panie,
Naucz mnie chodzić Twoimi ścieżkami
Prowadź mnie w prawdzie

według Twych pouczeń,

Boże i zbawco, w Tobie mam nadzieję.

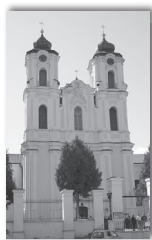
Dobry jest Pan i prawy,

Dlatego wskazuje drogę grzesznikom.

Pomaga pokornym czynić dobrze,

Pokornych uczy dróg swoich (Ps 25).

-Irena-

Bazylika Mniejsza

p.w. Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Sejnach

Adres parafii: 16-500 Sejny, Plac Św. Agaty 1 tel.: 87 5162141

Konto bankowe: BS Sejny 20 93540007 0000 0000 0635 0003

Proboszcz parafii: ks. prałat Zbigniew Bzdak, e-mail: ksbzdak@diecezja.elk.pl

Wikariusze: ks. Grzegorz Kunko, ks. Michał Stankiewicz, ks. Petras Gucevicus.

Odeszli do wieczności:

† Wanda Jankowska, Sejny (l. 93) zm. 26/11/2012

† Marianna Janulewicz, Ogrodniki (l. 90) zm. 05/12/2012

† Zofia Klidzio, Sejny (l. 88) zm. 08/12/2012

Ofiarodawcy na remont

Serdecznie Bóg zapłać ofiarodawcom, którzy dotychczas złożyli swoje ofiary na remont domu parafialnego, remont okien w Bazylice i wymianę okien w klasztorze. Ofiary złożyło 2039 rodzin (wiele rodzin wielokrotnie) na sumę 188 760 zł. Umieszczamy sukcesywnie listę ofiarodawców.

Luto Helena, Sejny, Młynarska
Wołukanis Sabina, Sejny, Głowackiego
Skrypko Olgierd Stanisława, Sejny, Woj. Polskiego
Dudanowicz Czesław Zofia, Gawiniańce
Żynda Stanisław Danuta, Sejny, Zawadzkiego
Bulwin Stanisław Regina, Sejny, Zawadzkiego
Wróblewska Krystyna, Sejny, 1 Maja
Przekopscy Dariusz Joanna, Sumowo
Bykas Jan Longina, Sejny, Łąkowa
Palewicz Marian Bronisława, Sejny, Konarskiego
Piliczewska Jadwiga i Zenona, Sejny, Parkowa
Milewscy Ryszard Barbara, Łumbie
Milewski Henryk, Sejny, Wojska Polskiego
Klimasara Olgierd Janina, Marynowo
Niewulis Józef, Łumbie
Sidorowicz Józef Weronika, Sejny, Piłsudskiego
Ciborowscy Andrzej Anna, Sejny, Konarskiego
Krywanis Tadeusz Małgorzata, Sejny, 22 Lipca
Oleksiak Marian Zofia, Suwałki, Korczaka
Sojka Zofia, Sejny, Zawadzkiego
Nazaruk Szymon Dorota, Sejny, Konopnickiej
Franiak Kazimierz Joanna, Sejny, Parkowa
Żagunis Tomasz Lucyna, Sejny, Zawadzkiego
Kaklin Piotr Aleksandra, Marynowo
Radzewicz Danuta, Sejny, Konopnickiej
Rugienis Stanisław Barbara, Sejny, Piłsudskiego
Miszkiewicz Marianna, Iwanówka
Kamińska Anna, Sejny, Wojska Polskiego
Staniewicz Ryszard Alicja, Sumowo
Koperek Zdzisław Maria, Sejny, Świerczewskiego
Szczudło Jadwiga, Gawiniańce
Bartoszewicz Józef, Sejny, Pl. Św. Agaty
Gruda Jerzy Małgorzata, Sejny, Zawadzkiego
Mazur Arkadiusz Ewa, Sejny, Zawadzkiego

Gerwel Jerzy Helena, Sejny, Wojska Polskiego
Draugialis Bożena, Sejny, Wojska Polskiego
Augustynowicz Janina, Sejny, Konarskiego
Klimaniec Eugeniusz Pelagia, Sejny, Żwirki i Wigury
Ciszewscy Marian Genowefa, Sejny, Konarskiego
Zawadzcy Cezary Małgorzata, Sejny, Nowa
Żegarska Jadwiga, Sejny, Piłsudskiego
Przeborowscy Zenon Krystyna, Sejny, Konopnickiej
Koronkiewicz Regina, Sejny, Wojska Polskiego
Cieślukowski Adam, Sejny, Konarskiego
Rydzewscy Tomasz Hanna, Sejny, Pl. Św. Agaty
Kotarska Elżbieta, Sejny, Wojska Polskiego
Koneszko Sławomir Wioletta, Łumbie
Leończyk Jadwiga, Sejny, Emilii Plater
Jasiewicz Romuald Olgierd, Radziucie
Gryziewicz Radosław Agnieszka, Sejny, Konarskiego
Stefański Wojciech Iwona, Bubele
Cewkowicz Stanisław Danuta, Sejny, Woj. Polskiego
Jurkiewicz Czesław Saturnina, Radziuszki
Krejpcio Romuald Anna, Sejny, Topolowa
Zieliński Andrzej Renata, Sejny, Młynarska
Wyźlański Józef Lilia, Sejny, Zawadzkiego
Czajkowska Halina, Sejny, Rittlera
Jastrzębscy Jarosław Ewa, Posejny
Jurkun Romuald Renata, Sejny, Wojska Polskiego
Moroz Przemysław Marzena, Sumowo
Kondracka Helena, Sejny, Konarskiego
Moroz Piotr Janina, Sejny, Nowa
Miszkiewicz Józef Barbara, Sejny, 1 Maja
Milewska Jadwiga, Sejny, Konarskiego
Siostry Franciszkanki, Sejny, Mickiewicza
Gwiazdowska Jadwiga, Sejny, Parkowa
Rybczyński Sławomir Justyna, Sejny, Konarskiego
Milewski Henryk, Sejny, Wojska Polskiego
Mazur Arkadiusz Ewa, Sejny, Zawadzkiego
Sikorscy Andrzej Janina, Sejny, 11 Listopada
Rzeniecka Marianna, Sejny, Parkowa
Bondzio Józef Stanisława, Sejny, Rittlera
Pajewska Helena Jarosław, Sejny, Ogrodowa
Wowak Emilia, Sejny, Konarskiego
Olejniczak Maria, Sejny, Piłsudskiego
Łostowsky Stanisław Helena, Ogrodniki
Bobrowscy Bogusław Bożena, Sejny, Szkolna

Ogłoszenia duszpasterskie

Bieżący numer „Siewcy” obejmuje czas Adwentu i okres Bożego Narodzenia. Stąd wiele treści adwentowych jeszcze, a także świątecznych i noworocznych. Następnym numer naszego pisma wyjdzie 6 stycznia 2013 roku.

Półowa Adwentu. W tym tygodniu, a dokładnie od jutra, wkroczymy w okres bezpośredniego przygotowania do uroczystości Narodzenia Pańskiego. Właśnie rozpoczynamy adwentowe rekolekcje. Trwać będą do środy włącznie. Ich plan znajdziemy w tym numerze „Siewcy”. Rekolekcje prowadzi ks. Wojciech Serowik, kapłan naszej diecezji studiujący w Rzymie. Wykorzystajmy ten czas na szczególnie pogłębienie więzi z domownikami oraz z naszą parafialną Wspólnotą, w której uczymy się przyjaźni z Bogiem, aby w tej przyjaźni dalej wzrastać, dojrzewać i dzielić się nią z innymi.

Pamiętajmy o osobach starszych i chorych w naszych domach. Niech oni również poznają dar Bożego Miłosierdzia i zasmakują Eucharystii. Jeśli nie mogą przybyć do kościoła na rekolekcje, kapłan przybędzie do nich z Najśw. Sakramentem. Należy zgłosić tylko adres, najlepiej w czasie rekolekcji. Odwiedzimy te osoby w sobotę, 22 grudnia przed południem.

Zadbajmy o nasze chrześcijańskie tradycje przygotowując świąteczny stół. Niech nie zabraknie pobłogosławionego wcześniej w kościele wigilijnego opłatka i płonącej świecy Caritasu. Miejmy serca wrażliwe i otwarte. Opłatek i świeca wigilijna do nabycia w zakrystii.

Rodziców i chrzestnych, którzy proszą o sakrament Chrztu Świętego dla swoich dzieci zapraszamy na katechezę przedchrzcielną w sobotę, 22 grudnia o godz. 16.45 w salce przy kancelarii.

Wigilia dla mieszkańców naszego miasta organizowana razem z Urzędem Miasta będzie tradycyjnie w przyszłą niedzielę IV Adwentu, czyli 23 grudnia o godz. 14.00 w Klasztorze. Będzie można zabrać odrobinę poświęconego sianka na wigilijny stół. Serdecznie zapraszamy.

Wigilia Narodzenia Pańskiego w poniedziałek, 24 grudnia. Rano o 6.30 ostatnie oraty. Msze św. tylko rano – nie będzie Mszy św. wieczornej. W dzień wigilijny zachowajmy tradycyjnie post. Godnie, po chrześcijańsku przeżyjmy wieczór wigilijny, łamiąc się opłatkiem, wybacząc sobie wzajemnie jakiegokolwiek krzywdy czy urazy, a potem przyjdźmy na Pasterkę, a będą dwie: pierwsza w języku litewskim o godz. 22.00, a druga o północy.

Pasterkę rozpoczynamy oktawę i okres Narodzenia Pańskiego, niezwykle bogaty w znaki Bożej obecności, który będzie trwał do niedzieli Chrztu Pańskiego, 13 stycznia. W dzień Bożego Narodzenia Msze Święte o godz. 8.00; 10.00 – sakrament Chrztu Świętego; 11.30; 13.00 LT; 17.30. W drugi dzień Narodzenia Pańskiego obchodzimy święto św. Szczepana – Msze św. jak w niedzielę. Oktawę Bożego Narodzenia ubogacają przypadające w najbliższych dniach kolejne święta. We czwartek, 27 grudnia, świętego Jana Apostoła, umiłowanego ucznia Pana Jezusa – poświęcimy wino na wieczornej Mszy św. i podamy wiernym do spożycia. A w piątek, 28 grudnia, w liturgii wspominamy świętych Młodzianków, męczenników. Tradycyjnie jest to także Dzień modlitw w intencji dzieci nienarodzonych. W liturgiczne wspomnienie świętych Młodzianków Kościół udziela specjalnego błogosławieństwa małym dzieciom. Dlatego serdecznie zapraszamy na Mszę Świętą o godzinie 17.30 rodziców i dziadków z dziećmi, wnukami, nawet z tymi najmniejszymi – udzielimy im specjalnego błogosławieństwa z okazji tego święta. Post tego dnia nie obowiązuje.

Wszystkie wspólnoty i ruchy istniejące w Parafii, a także członków Rady Parafialnej zapraszam na Eucharystię w piątek, 28 grudnia o 17.30, po której będzie wspólny Opłatek i kolędowanie w klasztorze. Niech nikogo nie zabraknie, przyjdźmy wszyscy.

10 Ostatnia niedziela kończącego się 2012 roku, jest świętem Świętej Rodziny z Nazaretu: Jezusa, Maryi i Józefa. Jest to bardzo stosowny moment, aby baczniej spojrzeć na nasze rodziny. Prośmy Boga, aby w tych niełatwych czasach, przy tylu zagrożeniach nasze rodziny stawały się prawdziwym domowym Kościołem.

Ostatni dzień roku kalendarzowego 2012 niech zgromadzi nas jak najliczniej w świątyni na wieczornej Mszy św. dziękczynno-błagalnej i na nabożeństwie uwielbienia Boga za kończący się rok. Za publiczne odśpiewanie hymnu „Ciebie, Boga, wysławiamy” podczas tego nabożeństwa będzie można uzyskać odpust zupełny.

Nowy Rok Pański 2013 rozpocznie się we wtorek 1 stycznia. Rozpocznie się on uroczystością Maryi Świętej Bożej Rodzicielki. Jest to także dzień szczególnej modlitwy o pokój na świecie. Msze św.: pierwsza o 8.00, następne w porządku niedzielnym. W pierwszym tygodniu Nowego Roku przypada pierwszy piątek miesiąca. Okazja do spowiedzi świętej pierwszopiątkowej rano przed Mszą św. i po południu od 15.30; o godz. 16.00 Msza św. dla dzieci i młodzieży.

(cd - na stronie 15)

NIEDZIELA III ADWENTU, 16 grudnia 2012

REKOLEKCJE

07:00 +Aniela Szruba (27 rocz.)
 08:30 +Paweł Żegarski
 10:00 +Ks. Sylwester Domel +Ks. Stanisław Rogowski +Ks. Kazimierz Gacki +Ks. Zenon Parakiewicz
 11:30 Dziękczynna za plony i o błog. Boże dla Parafian ze Stabieńszczyzny
 11:30 +Stanisław Moroz (11mc)
 13:00 LT: +Jerzy Świątłowski (9 rocz.) i z rodz. Chmielewskich

Krasnowo: +Leokadia Pawełek (greg)

17:30 +Grzegorz Myszczyński

PONIEDZIAŁEK, 17 grudnia 2012 REKOLEKCJE

06:30 +Leokadia Pawełek (greg)
 10:00 +Antoni Święcicki (10 rocz.)
 13:00 LT: +Konstancja Misiukanis i zm. członków Kółka Róż. z Klejw
 15:00 +Leokadia Kaufman (m-c od pogrzebu)
 16:30
 18:00 O utrzymanie pracy dla Wiktora i błog. Boże i opiekę MB Sejneńskiej w życiu

WTOREK, 18 grudnia 2012 REKOLEKCJE

06:30 +Anna Wołyniec (14 rocz.)
 10:00 +Anna Podbielska +Bronisława Michałowska
 13:00 LT:
 15:00 +Henryka Milewska
 16:30 +Leokadia Pawełek (greg)
 18:00 +Henryk Balewicz (10 rocz.)

ŚRODA, 19 grudnia 2012 REKOLEKCJE

06:30 +Zygmunt +Józefa Moroz
 10:00 +Mirośław Kasprzycki (6mc)
 13:00 Krasnowo:
 14:30 Żegary:
 15:00 +Lina Ostrowska (10 rocz.) i zm. z rodziny
 16:30 +Leokadia Pawełek (greg)
 18:00 +Zygmunt Gwiazdowski (13 rocz.)
 +Zygmunt Boraczewski

CZWARTEK, 20 grudnia 2012

06:30 +Franciszek Klimaniec (32 rocz.)
Kaplica Sióstr: +Leokadia Pawełek (greg)
 08:00 +Maria Grycel (10mc)
 08:00 +Jan +Weronika +Grażyna Wojłanis
 08:00 +Anna +Jan Marcinkiewicz i ich rodzice
 11:30 +Anna Dąbrowska (miesiąc od pogrzebu)
 17:30 +Czesław Żegarski (5mc)
 17:30 +Krystyna Fiedorowicz i z rodz. Łabanowskich

PIĄTEK, 21 grudnia 2012

06:30 +Leokadia Pawełek (greg)
 08:00 +Mirośław Motuk (5 rocz.)
 +Jadwiga +Władysław
 08:00 +Witold Namiotko (8mc)
 08:00 +Leokadia Kubrak (od Kółka Róż. z Kielczan)
 17:30 +Bernardyna Karłowicz (11mc)
 17:30 +Stanisław (5 rocz.) +Józef (21 rocz.) Maksi-

mowicz i zm. z rodziny

17:30 +Jerzy +Helena Sienkiewicz

SOBOTA, 22 grudnia 2012

06:30 +Leokadia Pawełek (greg)
 08:00 +Piotr Rogucki (11mc)
 08:00 +Genowefa +Jan Błaszczak i ich rodzice
 08:00 +Eugeniusz Nowalski (5 rocz.)
 i z rodz. Bartników i Żylińskich
 17:30 +Kamil +Józef +Helena Fiedorowicz
 17:30 +Jan Pieczulis (8mc)
 17:30 +Henryka Kunicka (3mc)

NIEDZIELA IV ADWENTU, 23 grudnia 2012

07:00 +Helena Szafranowska +Stanisław Andruszkiewicz i z rodz. Górskich
 08:30 +Józef Szulewski (22 rocz.) i jego rodzice
 10:00 +Krzysztof Milewski (5 rocz.)
 +Marianna Baluta (13 rocz.)
 11:30 +Leokadia Pawełek (greg)
 13:00 LT: +Józef Winikajtis
 Krasnowo: +Ignacy +Aniela +Janina +Józef z rodz. Tomkiewiczów

17:30 +Marta Staniewicz

PONIEDZIAŁEK, 24 grudnia 2012

06:30 Dziękczynna i o błog. Boże dla Adama Maksimowicza i Ewy Meyza
 06:30 +Stanisław Okulanis (7 rocz.)
 08:00 +Natalia Tomkiewicz (22 rocz.) i jej rodzice i rodzeństwo
 08:00 +Leokadia Pawełek (greg)
 08:00 +Stanisław Leszkiewicz (30 rocz.) +Anna
 22:00 LT: O błog. Boże dla Parafian z Klejw +Stanisław Buraczewski
 24:00 Za parafian
 24:00 O błog. Boże, mocną wiarę i opiekę MB Sejneńskiej dla Karola Ejdulisa w 17 rocz. urodz.
 24:00 +Joanna (4 rocz.) +Konstanty (2 rocz.) Rapczyński
 24:00 +Ks. Sylwester +Tadeusz +Szczepan +Kazimierz z rodz. Domelów, Dziemidów i Marcinkiewiczów

WTOREK, 25 grudnia 2012

UROCZYSTOŚĆ NARODZENIA PAŃSKIEGO

08:30 +Franciszka Luto +Piotr Grzybowski
Kaplica Sióstr: +Leokadia Pawełek (greg)
 10:00 +Antoni Kaufman (9mc)
 11:30 +Jan Obuchowski (19 rocz.)
 13:00 LT: +Anna +Piotr Soroka i zm. z rodziny
 Krasnowo: nie będzie Mszy św.
 17:30 +Zofia (16 rocz.) +Stefan (14 rocz.) +Ryszard z rodz. Radziwiłło

ŚRODA, 26 grudnia 2012 Święto Św. Szczepana

07:00 +Piotr +Paweł Wróblewscy
Kaplica Sióstr: +Leokadia Pawełek (greg)
 08:30 Dziękczynna i o błog. Boże w 50 rocz. ślubu Janiny i Jana Stefańskich i dla rodziny
 08:30 +Aleksandra +Czesław Sadłoni

10:00 +Szczepan Poświatowski

11:30 Za parafian

13:00 LT: +Magdalena Leonowicz

Krasnowo: +Anna Łobik (6mc)

17:30 +Anna Ponganis +Józef +Zofia Wróblewscy
+Marek Skiwski i zm. z ich rodzin

CZWARTEK, 27 grudnia 2012

06:30 +Marian Radzewicz (miesiąc od pogrzebu)

08:00 Dziękczynna za kończący się rok i o błóg.
Boże, zdrowie i opiekę MB Sejneńskiej w
nowym roku dla rodz. Dulewiczów

08:00 +Leokadia Pawełek (greg)

17:30 +Józef Makarewicz (15 rocz.) i jego rodzice

17:30 +Eugenia Winiewicz (11mc)

17:30 +Stefania +Franciszka +Piotr Jakubowscy

PIĄTEK, 28 grudnia 2012

06:30 +Leokadia Pawełek (greg)

08:00 +Stanisław Korzeniecki (17 rocz.)

08:00 +Bolesław +Anna Andrukani

17:30 O błóg. Boże i opiekę MB Sejneńskiej dla
Ewy Meyza (od kl. IIB ZSO)

17:30 +Aleksandra +Izydor +Czesław Jungiewicz

17:30 +Witosława Woźnialis (10 rocz.)

SOBOTA, 29 grudnia 2012

06:30 +Zygmunt +Franciszek Chrulscy

08:00 +Leokadia Pawełek (greg)

08:00 +Szymon Poszwa +Krystyna

08:00 +Regina +Jan Rucińscy +Genowefa +Wła-
dysław Koperek

14:00 O błóg. Boże dla Nowożeńców

17:30 O błóg. Boże i opiekę MB Sejneńskiej dla
ofiarodawcy

17:30 +Waleria Sojka (2mc)

NIEDZIELA ŚWIĘTEJ RODZINY JEZUSA, MARYI I JÓZEFA, 30 grudnia 2012

07:00 +Władysława (10 rocz.) +Jan +Stanisław
+Marian Tydman

08:30 +Wanda Jankowska (m-c od pogrzebu)

10:00 +Helena Krejczman (7mc)

11:30 Intencja Nieustającego Różańca:

11:30 +Matylda Pogorzelska +Tadeusz Falicki

+Helena +Henryk Zubowicz

13:00 LT:

Krasnowo: +Leokadia Pawełek (greg)

17:30 Intencja Koła Rodziny Radia Maryja: Za Ojczyznę,
Ojca Świętego i Radio Maryja

PONIEDZIAŁEK, 31 grudnia 2012

06:30 +Andrzej Marciniak

08:00 +Jadwiga Sikorska (od Kółka Róż. z Łumbii)

08:00 +Helena (4 rocz.) +Hieronim Kozłowski
i ich rodzice

17:30 Dziękczynna za Rok Pański 2012

17:30 +Ks. Sylwester Domel

WTOREK, NOWY ROK 1 stycznia 2013

Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi

08:30 +Wacław Jastrzębski +Franciszek +Zofia z
rodz. Luto

10:00 +Mieczysław Albowicz

11:30 +Edward Olejniczak (greg)

13:00 LT:

Krasnowo: nie będzie Mszy św.

17:30 +Marian Radziun (6 rocz.)

ŚRODA, 2 stycznia 2013

06:30 +Edward Olejniczak (greg)

06:30 +Weronika Staśkiewicz (22 rocz.)

08:00 +Jadwiga Sikorska egzekwie

17:30 +Zdzisław Radzewicz (2mc)

CZWARTEK, 3 stycznia 2013

06:30 +Danuta Janiszewska +Danuta Szczepińska

08:00 +Edward Olejniczak (greg)

08:00 +Władysława +Stanisław Moroz

17:30 +Grzegorz Siemianis

PIĄTEK, 4 stycznia 2013 pierwszy miesiąc

06:30 +Leontyna +Aleksander Krawczyk

08:00 +Edward Olejniczak (greg)

08:00 +z rodz. Marcinkiewiczów

16:00 +Leokadia Kubrak (od Kółka Róż. z Kielczan)

17:30 +Franciszek Koneszko (12 rocz.) +Elżbieta
+Witold

SOBOTA, 5 stycznia 2013

06:30

08:00 +Edward Olejniczak (greg)

08:00 +Jan Lupo (3mc)

17:30 +Stanisław Moroz (1 rocz.)

Ogłoszenia duszpasterskie (cd)

Odwiedziny duszpasterskie, czyli kolędę rozpoczniemy w środę, 2 stycznia. Pragniemy wejść do Waszych domów i mieszkań, aby spotkać się z domownikami, w miarę możliwości niech wszyscy będą obecni. Niech obecność kapłana w waszym domu stanie się przede wszystkim okazją do wspólnej modlitwy. Potraktujmy to spotkanie odświętnie poprzez ubiór i zachowanie. Na stole przykrytym białym obrusem niech będzie krzyż i zapalone świece, woda święcona i otwarta księga Pisma Świętego. Prosimy, aby orientować się, gdzie aktualnie jest ksiądz i oczekiwać na kapłana, niech gospodarz zaprasza do wejścia – chcemy wejść tam, gdzie na nas czekają, a wyrazem czekania są otwarte, uchylone drzwi. Kolędę rozpoczynać będziemy w mieście około godz. 16.00, a kończyć nie później niż 21.30. Na wioskach rozpoczynać będziemy o godz. 9.00 – niech umówiony przedstawiciel wioski przyjedzie po księdza. Kolędowanie na wioskach będzie w sobotę, chcemy bowiem spotkać się ze wszystkimi domownikami, a więc również z pracującymi lub uczącymi się w tygodniu i spotkanie z nimi możliwe jest tylko w sobotę. Przez okres trwania kolędy biuro parafialne będzie czynne przed południem, a w sobotę po południu.

Plan kolędy: Środa, 2 stycznia – ul. Konarskiego 13, 13A, ul. Mickiewicza; Leśna, Projektowana.

Czwartek, 3 stycznia – ul. Konarskiego 15, 17, 19, 21; **Piątek, 4 stycznia** (od 18.00) Zawadzkiego 6,8.**Sobota, 5 stycznia** – (od g. 9.00) Zaruby, Olszanka, Świackie (1 ksiądz); Klejwy (2 księży); Posejny (1 ksiądz)

Ołtarz św. Antoniego Padewskiego

W sejneńskiej bazylice pierwszy po prawej stronie boczny ołtarz, jest poświęcony św. Antoniemu Padewskiemu z obrazem świętego z drugiej połowy XVIII wieku, malowanym na płótnie techniką olejną o wymiarach 150 x 80 cm. Św. Antoni urodzony w 1195 roku w Lizbonie. Ewangelizując w Padwie, dał się poznać jako wybitny kaznodzieja, walczył z wyzyskiem i lichwą. Zmarł w 1231 roku u furty klasztoru. Jest patronem ubogich, narzeczonych i małżeństw, orędownikiem w poszukiwaniu zguby. Wspomnienie św. Antoniego obchodzimy 13 czerwca.

W zwieńczeniu ołtarza znajduje się barokowy obraz św. Jana Nepomucena, malowany na płótnie techniką olejną o wymiarach 80 x 80 cm. Św. Jan Nepomucen żył w latach 1340-1393. Kapłan, wikariusz generalny kapituły praskiej. Umęczony, gdy odmówił królowi Wacławowi IV zdradzenia tajemnicy spowiedzi żony króla. Patron Czech, dobrej spowiedzi i spowiedników. Zmarł tragicznie w nurtach rzeki Węławy 20 marca 1393 roku. Jest patronem dobrej sławy, opiekunem mostów i orędownikiem w czasie powodzi. Wspomnienie św. Jana Nepomucena obchodzimy 21 maja.

Dzięki życzliwym ofiarodawcom ołtarz został w tym roku odrestaurowany przez Pracownię Konserwatorską Pani mgr Małgorzaty Andron z Białegostoku.

SIEWCA

www.sejny.diecezja.elk.pl

Pismo Parafii p.w. Nawiedzenia NMP w Sejnach

Redaguje zespół. Adres redakcji: 16-500 Sejny, Plac Św. Agaty 1, tel: 87 5162141.

Wydawca: Parafialny Oddział Akcji Katolickiej w Sejnach.

Teksty zamieszczamy na prawach honorowych.

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i opracowywania tekstów oraz zmian tytułów.